

מ"ת 52001/10/15 - מדינת ישראל - שלוחת מעצרים שרון מרכז נגד דקלה דואני, איליה בכר

בית משפט השלום בכפר סבא

מ"ת 52001-10-15 מדינת ישראל נ' דואני ואח'

בפני כב' השופט אביב שרון

מדינת ישראל - שלוחת מעצרים שרון מרכז

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד נדב רייכמן

נגד

1. דקלה דואני

2. איליה בכר

המשיבים

ע"י ב"כ עו"ד ניר דוד

החלטה

זוהי בקשה להותרת המשיבים בתנאים מגבילים עד לתום ההליכים הפליליים המתנהלים כנגדם, תנאים שנקבעו בהחלטות בית המשפט בתיק מ"י 33357-10-15 מיום 22.10.15 ובהמשך, במסגרת תיק זה מיום 26.10.15, ואלה הם:

א. מעצר בית, ללא פיקוח, בביתם שברחובנוה ימין.

ב. הרחקה למרחק שלא יפחת מ-500 מ' ואי יצירת קשר עם המתלוננת ו/או עם המעורבים בתיק, לרבות מתלוננים או חשודים.

ג. התייצבות לחקירה במשטרה/לבית משפט לפי דרישה.

ד. התחייבות עצמית על סך 5,000 ₪ כל אחד.

ה. ערבות צד ג' בסך 5,000 ₪ עבור כל אחד.

עמוד 1

1. הפקדת מזומן בסך 1,000 ₪ לכל אחד.

כנגד המשיבים הוגש כתב אישום הכולל שני אישומים. בחלק הכללי נטען כי המשיבים הם בני זוג המתגוררים בנווה ימין. כ-10 חודשים עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום סיימה המשיבה את עבודתה כעוזרת בית בביתה של מיכל סויד (להלן - **המתלוננת**) ברח'.... בכפר סבא (להלן - **הבית**).

על פי האישום הראשון, ביום 16.9.15 בשעה 10:00 הגיעה המשיבה לבית, צלצלה באינטרקום, דפקה במשך זמן רב בדלת הבית. המשיבה פתחה את דלת הבית בדרך שאינה ידועה למבקשת ונכנסה פנימה. המשיבה נכנסה לחדר העבודה של המתלוננת בקומה הראשונה בבית, פתחה את הארון וגנבה מתוכו כסף מזומן בשווי 30,000 ₪, מספר המחאות וביניהן המחאה מס' 022 והמחאה מס' 023 (להלן - המחאה 1 והמחאה 2), תיק שחור ובו מסמכים שונים ותיק שחור ובו שני דרכונים של המתלוננת ושל בתה.

אישום זה מייחס למשיבה עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה.

על פי האישום השני, עובר ליום 29.9.15 זייפו המשיבים את ההמחאות הגנובות, כך שרשמו בהמחאה 1 במלל ובמספרים את הסכום 9,800 ₪ ובהמחאה 2 את הסכום 9,500 ₪. כמו כן, הוסיפו הנאשמים על גבי ההמחאות את התאריך וחתמו עליהן. המשיב יצר קשר עם איבראיהם בשארה (להלן - **בשארה**), תיאם איתו כי בשארה יגיע לבית המשיבים, ייקח מהנאשמת את שתי ההמחאות הגנובות, יפקיד אותן בבנק, יביא למשיבים את הכסף במזומן לאחר שאלו ייפרעו ויקבל תמורת ההפקדה עמלה. עובר ליום 29.9.15 הגיע בשארה לבית המשיבים, פגש במשיבה וקיבל ממנה שקית ובה ההמחאות הגנובות והעבירה לאחר שזהותו ידועה למבקשת על מנת שיפקיד את ההמחאות בבנק. בהמשך, לאחר שהמחאה 1 כובדה על ידי הבנק, העביר בשארה לנאשם סך של 4,000 ₪.

אישום זה מייחס למשיבים עבירות של קבלת דבר במרמה, נסיון לקבלת דבר במרמה וזיוף.

ב"כ המבקשת טען כי מדובר בתיק המורכב מראיות נסיבתיות שצירופן זו לזו מלמד כי המשיבה היא זו שהתפרצה לבית המתלוננת וגנבה את הפרטים הנזכרים באישום הראשון, לרבות את שתי ההמחאות. בנוסף, טען כי הראיות מלמדות על כך שהמשיבים הם שכתבו וזייפו את הפרטים הנזכרים בהמחאות הגנובות, לרבות את חתימת המתלוננת, וקיבלו חלק מסכום ההמחאה הראשונה.

בטיעוניו, הפנה ב"כ המבקשת, בין היתר, לראיות אלה: הודעת המתלוננת בביתה הועסקה המשיבה עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום שם סיפרה כי הבחינה בשקית ובה הרכוש הגנוב בארון ביתה ביום הגניבה וכאשר שבה הביתה בתום יום העבודה הבחינה כי השקית נעלמה; הודעת בנה של המתלוננת לפיה ביום ההתפרצות שמע דפיקות בדלת ומשניגש לדלת ראה את המשיבה המוכרת לו מבעד לעינית. הבן לא פתח את הדלת ובהנחיית המתלוננת עלה לקומה השניה בבית ונשאר שם עד לצהריים; הודעת בעלה של המתלוננת לפיה מששב הביתה באותו היום הבחין בדלת שאינה נעולה; הודעת בשארה לפיה המשיב יצר עמו קשר, ביקש ממנו לקחת מהמשיבה מספר המחאות ולהפקידן בבנק תמורת עמלה. הוא סיפר כי נסע לבית המשיבים וקיבל מידי המשיבה שקית ובה ההמחאות, כשהן מלאות, למעט שם המוטב אותו הוסיף בכתב ידו; הודעת עומר בשארה בחשבונו הופקדו ההמחאות; תרגיל חקירה ממנו עולה כי המשיבים שוחחו זה עם זה ואמרו דברים המתיישבים עם אשמתם; המשיבה הכחישה כי הגיעה לבית המתלוננת באותו היום, אך

לאחר מכן טענה כי יתכן ובאה לבקר ללא הודעה מראש. זאת בניגוד להודעת טקסט ששלחה למתלוננת באותו היום במסגרתה השיבה לפניית המתלוננת והכחישה ביקור בבית. גם את נושא העברת השקית לבשורה הכחישה תחילה המשיבה, אך לאחר מכן הודתה כי העבירה את השקית לבשורה מבלי לדעת מה יש בתוכה; המשיב טען כי מצא את השקית ובתוכה צ'קים בזבל באזור התעשייה.

נטען כי אמנם המשיבה נעדרת עבר פלילי, אך מתקיימת עילת מעצר מסוג מסוכנות, זאת נוכח ניצול האמון שניתן במשיבה על ידי המתלוננת, היכרותה את המתלוננת ואת הבית, השימוש שעשתה המשיבה במידע שנמסר לה אודות הבית והתכנון המוקדם. עוד נטען כי המשיב, בעל עבר פלילי בעבירות אלימות ורכוש, ביצע את העבירות בעודו מרצה עונש מאסר בעבודות שרות שהוטל עליו במסגרת תיק תעבורה.

ב"כ המשיבים חלק על קיומה של תשתית ראייתית כנגד המשיבים וטען כי גם אם קיימת תשתית שכזו, הרי עוצמת הראיות אינה מספקת בכדי להצדיק פגיעה בחירותם של המשיבים כדי הותרתם במעצר בית עד לתום ההליכים. נטען כי לא ניתן יהיה להוכיח מהו המועד המדויק בו נגנבו ההמחאות והאם ידה של המשיבה, דווקא, במעל; ביתה של המתלוננת נפרץ גם ביום 5.10.15 באמצעות כלי פריצה כבדים, השכן הזעיק משטרה וטען שראה בחורה עם רכב ירוק נמלטת, כשהפרטים שמסר אינם תואמים את פרטי המשיבה; המתלוננת כלל לא מסרה כי נגנבו לה המחאות ביום 16.9.15, אלא רק בהודעה מאוחרת ולאחר שביום 12.10.15 הבחינה כי נעשה ניסיון לפדות את שתי ההמחאות; ניתן היה לבדוק על פי מספר הסידרה המודפס על ההמחאות מתי הודפסו ולא יזה סדרה הם שייכים ובכך להיווכח כי הגניבה בוצעה זמן רב לפני המועד הנזכר באישום הראשון; נטען כי בהיעדר חוות דעת מומחה (שהמבקשת עצמה ציינה בכתב שיש לצרף לתיק), לא ניתן יהיה להוכיח כי המשיבים הם שזייפו את חתימת המתלוננת על גבי ההמחאות שכן ניתן להיווכח בקלות שהחתימה על גבי הודעות המתלוננת היא אותה חתימה שעל גבי ההמחאות. גם המשיב טען כי ההמחאות היו חתומות; חיפוש שנערך בבית המשיבים לא הניב דבר ולא נמצא רכוש של המתלוננת; נטען כי אין זה הגיוני שהמשיבה תדפוק על דלת הבית ביום 16.9.15 ותתפרץ אליו כשבנה של המתלוננת שוהה בו; ב"כ המשיבים תמה מדוע מצאה לנכון המבקשת להאשים את המשיבה, דווקא, בהתפרצות, כאשר מתקיימת אותה תשתית ראייתית גם כנגד המשיב, אשר נעדר ממקום ביצוע עבודות השרות ביום ההתפרצות וההמחאות היו בחזקתו; לא בוצע איכון טלפוני למשיבים, כאשר בנה של המתלוננת טען שהמשיבה דפקה בדלת בשעות הבוקר והמתלוננת טענה שההתפרצות אירעה בין השעות 12:00 ל-14:00; לגבי תרגיל החקירה, נטען כי אין בדברים שהוחלפו בין המשיבה למשיב בכדי להפלילם שכן מדובר בשיחה אותנטית; לא נחקרה עוזרת הבית הנוכחית של המתלוננת, רק בשל העובדה שהמתלוננת מסרה כי אינה חושדת בה.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בתיק החקירה, סבורני כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיבים, אך נראה כי בכל הנוגע לעבירות ההתפרצות והגניבה המיוחסות למשיבה, כמו גם לעבירת הזיוף המייחסת לשניהם, עוצמת מעט פחותה, וכפועל יוצא מכך, אין הצדקה להותיר את המשיבים בתנאי מעצר בית מלא עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדם, הליכים שיכול וימשכו חודשים ארוכים עד שיוכרע דינם.

בהודעת המתלוננת, מיום 5.10.15, היא מספרת שביום 16.9.15 בין השעות 12:00 ל-14:00, נגנבה מביתה שקית ניילון אדומה ובתוכה כסף מזומן בסך כ-30,000 ₪, צ'קים של לקוחות, צ'קים חוזרים של לקוחות ותיק שחור עם

מסמכים שונים. היא מספרת שבנה היה בבית באותו היום ושמע דפיקות חזקות בדלת, הביט מבעד לעינית וזיהה את המשיבה, מי שהיתה עוזרת הבית עד לפני כ-8 חודשים עד שנה. הבן התקשר למתלוננת אשר הורתה לו לא לפתוח את הדלת ועלה לקומה השניה. כששבה המתלוננת לביתה, חיפשה את השקית ולא מצאה אותה. בערב, שלחה המתלוננת למשיבה הודעת SMS ושאלה אם חיפשה אותה, והמשיבה השיבה שלא.

המתלוננת המשיכה וסיפרה כי היום בשעה 16:00 שמע השכן רעשים חזקים מבחוץ. משהביט דרך העינית גילה שהיא מכוסה במדבקה. הוא התקשר למשטרה אשר הגיעה למקום, וסיפר כי ראה את המשיבה יוצאת מרכבה, פותחת את תא המטען, מתעסקת עם משהו, סוגרת את תא המטען ונוסעת במהירות גבוהה מהמקום. לדברי המתלוננת, היום לא נגב דבר מהדירה, שכן הגנבים לא הספיקו להיכנס אליה.

יצוין, כי בהודעה זו לא סיפרה המתלוננת כי נגנבו המחאות השייכות לה.

בהודעה מיום 6.10.15 הוסיפה המתלוננת כי ביום ההתפרצות נגב מביתה גם תיק ובו שני דרכונים שלה ושל בתה. גם כאן לא סיפרה אודות ההמחאות.

בהודעה מיום 11.10.15 טענה המתלוננת כי בנוסף, נגנבו לה מהבית שני תיקי נשים (האחד ארנק תכלת ובו כרטיסי אשראי והשני תיק ערב ובו שני הדרכונים ו-1,000 יורו). לדברי המתלוננת, לאחר שהמשיבה הכחישה בהודעת ה-SMS כי חיפשה את המתלוננת בביתה, השיבה לה שבנה טען כי ראה אותה מבעד לעינית, אז ענתה המשיבה כי רק חיפשה אותה בטלפון בקשר לבעיה שיש לה עם הגרוש. משנשאלה מדוע לא התלוננה במשטרה עוד באותו היום, השיבה המתלוננת כי הרגישה שאין משהו שהמשטרה יכולה לעשות, היתה זו תקופת חגים והיתה טרודה בעניינים אחרים. המתלוננת סיפרה כי למשיבה אין מפתח של הבית, אולם בעבר נעלמו למתלוננת מפתחות הבית. אף בהודעה זו לא סיפרה המתלוננת אודות ההמחאות שנגנבו.

בהודעה מיום 12.10.15 מסרה המתלוננת כי נודע לה מהבנק ששתי המחאות שלה, שנגנבו מביתה ביום 16.9.15, הופקדו ואחת מהן נפרעה לאדם בשם עומר בשארה. המתלוננת מסרה כי ההמחאות נגנבו מביתה יחד עם השקית, כאשר פנקס ההמחאות היה בתוך תיק שחור יחד עם מסמכים שונים. ההמחאות היו ריקות ומישהו מילא אותן וחתם בשמה. המתלוננת מסרה לחוקר דוגמאות חתימה שלה. את פנקס ההמחאות ראתה המתלוננת לפני כחודשיים, שכן מדובר בפנקס המחאות אישי שלה ולא של העסק, ועל כן, כמעט ואינה משתמשת בו.

בהודעה מיום 14.10.15 סיפרה המתלוננת כי מאז הפסיקה המשיבה לעבוד אצלה הן לא נפגשו, אלא המשיבה יזמה שיחות טלפון אליה לבקש טלפון של עורך דין המטפל בענייני מעמד אישי וכן לבקש לחזור לעבוד אצלה. לדבריה, המשיבה ידעה כי המפתח של הדירה מצוי בארון כיבוי האש, אך לאחר שנעלמו למתלוננת מפתחות הדירה לא עימתה את המשיבה עם זאת. המתלוננת הכחישה כי המשיבה נהגה להגיע אליה לבית. עוד טענה כי ידעה שלמשיבה חובות בשוק האפור וחובות לאנשים בטירה. המתלוננת סיפרה כי אינה חושדת במנקה הנוכחית שלה, נעמי, שכן מדובר בבחורה ישרה ואמינה אותה היא מכירה 15 שנים.

בהודעה מיום 21.10.15 ציינה המתלוננת כי הבחינה בשקית האדומה שבתוכה התיק העסקי שלה עם הכסף וההמחאות ביום 16.9.15 לפני שיצאה לעבודה. היא לא לקחה עמה את השקית היות ותכננה ללכת עם בנה לבצע בדיקות בקופת חולים.

בנה של המתלוננת, אוריאל סויד, מסר בהודעתו מיום 12.10.15 כי ביום 16.9.15 (לאחר חג ראש השנה) בשעה 10:00 שמע צלצול באינטרקום והתעלם. לאחר כ-20 דקות שמע דפיקות בדלת. הוא ירד למטה בשקט וראה דרך העינית את המשיבה. הוא שאל את אמו בטלפון אם לפתוח את הדלת וזו השיבה בשלילה. כששהה בקומה העליונה לא שמע משהו נכנס לבית, אך לא היה במיטבו היות והיה שרוי בצום. משחזר אביו הביתה, דלת הכניסה לבית לא היתה נעולה, זאת חרף העובדה שהוא זוכר כי נעל אותה.

מתדפיס פעולות חשבון של בנק הפועלים, וכן ממזכר מיום 21.10.15 מאת אורית פלד שאול, עולה כי המחאה 1 על סך 9,800 ₪ נפרעה ביום 29.9.15 ואילו המחאה 2 לא נפרעה למרות נסיון שנעשה להפקידה ביום 6.10.15 בתיבת השרות ושולמה עמלת משמרת שכן ההמחאה היתה דחוייה. בפועל, הוחזרה ביום 11.10.15.

מתרגיל חקירה שנערך ביום 18.10.15, במסגרתו הושארו המשיבים בחדר החקירות תוך ששיחתם מוקלטת, עולה כי המשיב אמר למשיבה "תגידי שאת לא יודעת מה יש בשקית". ובהמשך "עכשיו, לא היה מפתח. אני לא נכנסתי עם מפתח. את שומעת". המשיבה אומרת לו "לא יודעת איך לצאת מהתיק הזה. לא יודעת איך לצאת מהתיק הזה. אלוהים". המשיבים מעדכנים האחד את השני במה שמסרו בחקירה והמשיב אומר "בקטע הזה אמרתי רק שמצאתי את הצ'קים".

ממזכר מיום 21.10.15 מאת הממונה על עבודות השרות עולה כי המשיב נפקד ממקום עבודת השרות ביום 16.9.15 מסיבה שאינה ידועה.

מתצלום מסך הטלפון של המתלוננת עולה כי ביום 16.9.15 שעה 22:19 פנתה המתלוננת למשיבה ושאלה אותה אם חיפשה אותה היום בביתה. המשיבה השיבה כי לא היתה בביתה אך חיפשה אותה בטלפון בשבוע שעבר.

בתיק החקירה מעטפה עליה רשום "מחת"ק (מחקר תקשורת) דקלה דואני" והיא כוללת פלטי שיחות ואיכון של מספר הנייד שנמסר על ידי המשיבה בהודעותיה, כך שניתן לומר שמדובר בפלט של הנייד השייך לה. מתברר כי ביום 16.9.15 בשעה 10:11-10:12 אוכן הנייד ב"בית היוצר; הסדנא 6" ובשעה 10:24 ב"מאגר המים הוד השרון". בהיעדר פרטים נוספים, מפות וכיסוי אתרים, לא אוכל ללמוד מן הפלט אודות קירבה למקום הארוע.

מתצלום ההמחאות עולה כי הן נרשמו לפקודת עומר בשארה והחתימה שעליהן דומה עד זזה לחתימת המתלוננת בהודעותיה במשטרה, עד שנראה כי היו חתומות על ידה קודם להיגנבן. המחאה 1 נושאת תאריך 17.9.15 והשניה נושאת תאריך 10.10.15.

איבראיהם בשארה מסר בהודעתו מיום 15.10.15 כי פנה אליו המשיב וביקש ממנו לקחת המחאות מבת זוגו שהינה מנקה, להפקיד את ההמחאות ולמסור להם את הכסף, תמורת עמלה של 200-300 ₪, היות והם מוגבלים בחשבון הבנק. ההמחאות נמסרו לידי על ידי המשיבה והוא לא ידע שהן גנובות. המחאה 1 נפרעה ואילו המחאה 2 חזרה מהבנק. את ההמחאות הפקיד דרך עומר בשארה.

עומר בשארה בהודעותיו מיום 15.10.15 מסר כי איבראהים בשארה ביקש שיפרוט לו את ההמחאות והוא הפקיד אותן בבנק בסביבות 6.10.15. לאחר שהראשונה נפרעה העביר את הסכום לאיבראהים. לא ידע שההמחאות גנובות. לדבריו, הפרטים בהמחאות היו כבר מלאים ורק חתם את שמו מאחור. לא קיבל עמלה, אלא רק עשה טובה לחבר.

בהודעה מיום 13.10.15 מסרה המשיבה כי ידעה היכן היה מצוי מפתח הבית (בארון כיבוי אש מחוץ לבית); היא אישרה כי לפני כ-3 שבועות הגיעה לבית המתלוננת בסביבות השעה 11:00 על מנת להתייעץ עימה בקשר לעורך דין. היא דפקה בדלת, אך המתלוננת לא ענתה לה; למשיבה חובות בהוצאה לפועל, "אני חייבת כסף לכל העולם".

בהודעה מיום 18.10.15 שעה 11:36 שבה ואישרה המשיבה כי יש לה חובות בשוק האפור; משהוצגה לה תמונה של איבראהים בשארה טענה כי אינה מזהה אותו ולא ביקשה משום אדם ערבי לפרוט לה צ'קים.

בהמשך, בהודעה מיום 18.10.15 שעה 15:24 שינתה המשיבה גרסתה וטענה כי לבקשת המשיב העבירה שקית שהיתה מחוץ לביתה, בין הגדר לשביל, לאדם שאינה זוכרת מיהו ואיך הוא נראה. המשיבה טענה שלא פתחה את השקית ולא שאלה את המשיב לתוכנה. לטענתה, היא מופתעת לגלות כי בתוך השקית היו ההמחאות הגנובות.

המשיב בהודעתו מיום 18.10.15 טען כי מצא את הצ'קים המדוברים ב"רמסה" בזבל באזור התעשייה והעבירם לערבי מטירה. המשיב טען כי המשיבה כלל לא ידעה היכן הסתיר את השקית עם הצ'קים והכווין לשם את הבחור הערבי. בניגוד להודעת בשארה, טען המשיב כי "לא ראה שקל" מהצ'קים האלה. לאחר מכן, טען המשיב כי הדריך את המשיבה למסור לו את השקית עם הצ'קים.

בהודעותיו הבאות, לא שיתף פעולה עם שאלות החוקר באשר לתרגיל החקירה שנערך לו עם המשיבה, הכחיש היכרות עם איבראהים בשארה ועומר בשארה והכחיש כי התפרץ לבית המתלוננת.

גירסאות המשיבים מופרכות ברובן, סותרות ולעיתים שקריות. כך נתפסה המשיבה בשקר כששלחה למתלוננת הודעת SMS, בזמן אמת, לפיה לא ביקרה בביתה ביום 16.9.15; המשיבה שיקרה כשהכחישה שהמשיב ביקש ממנה למסור לאיבראהים את השקית עם הצ'קים; למשיבה מניע ברור לבצע את עבירות הגניבה וההתפרצות - חובות רבים, בין היתר בשוק האפור; גירסת המשיב לפיה מצא את הצ'קים במזבלה באזור התעשייה, צ'קים השייכים למתלוננת שבת זוגו עבדה אצלה בעבר הקרוב כמנקה, מופרכת; תרגיל החקירה שנערך למשיבים מצביע על כך שתיאמו גירסאות, המשיב כעס על איבראהים בשארה ("הערבי הזה פתח הבן זונה עליי. פתח. אני אומר לך") והמשיבה התנהגה כמי שנתפסה בקלקלתה ("לא יודעת איך לצאת מהתיק הזה. אלוהים"). עוד נשמע המשיב מנסה לשבש הליכי חקירה ("תגידי שאת לא יודעת מה יש בשקית").

בנוסף, למשיבה היתה זיקה בעבר למתלוננת ולבית, היא ידעה היכן נמצא המפתח (בארון האש) והיא הגיעה לבית ביום 16.9.15 ללא התראה מוקדמת ומבלי לתאם זאת עם המתלוננת.

כל אלה מבססים כנגדה חשד כבד מאוד, כדי קיומן של ראיות לכאורה, במעורבות אפשרית בעבירות התפרצות, גניבה או, למצער, קבלת רכוש שהושג בפשע.

ואולם, על אף קיומן של ראיות לכאורה כנגד המשיבה בכל הנוגע לאישום הראשון, הרי שלא ניתן להתעלם מחולשה מסויימת - עולה תמיהה מדוע לא התלוננה המתלוננת אודות ארוע הפריצה עוד באותו היום, 16.9.15, שהרי נגבו מהבית סכומי כסף גדולים ופריטים יקרי ערך. יתרה מזו, מדבריה של המתלוננת עולה כי היא היתה בטוחה שידה של המשיבה במעל (הבן ראה אותה דרך העינית באותו היום, היא הכחישה שהגיעה לבית בהודעת SMS, היא ידעה על קיומו של מפתח לבית בארון החשמל, בעבר נעלם למתלוננת צרור מפתחות). לאור כל אלה, לא ברור מדוע לא הוגשה תלונה למשטרה עוד באותו היום.

לגבי ההמחאות הגנובות, נכון אני לקבל כי עם קבלת ההודעה מהבנק אודות הפקדת המחאה גנובה ונסיון לפרוע המחאה גנובה נוספת, דיווחה על כך המתלוננת למשטרה. ואולם, המתלוננת לא סיפרה כי בין הפריטים שנגנבו היה גם פנקס המחאות שלם פרטי שאינו שייך לעסק; לא היה נסיון להתחקות אחר מועד הנפקת הפנקס על ידי הבנק, מספריהם הסיפוריים של ההמחאות ומתי נעשה שימוש בצ'קים עוקבים, האם באותו היום וידאה המתלוננת כי פנקס הצ'קים האמור היה בתוך התיק.

לגבי האישום השני - בהיעדר חוות דעת מומחה באשר לחתימות על גבי ההמחאות, מתעורר קושי לקבוע כי המשיבים הם אלו שזייפו את חתימת המתלוננת על גביהן. בעוד שקיימות ראיות לכאורה ברורות באשר לעבירות קבלת דבר במרמה ונסיון לקבלת דבר במרמה.

באלה הדברים, וחרף העובדה כי מתקיימת עילת מעצר מסוג מסוכנות כנגד המשיבים - כלפי המשיבה מן העובדה שניצלה את האמון שניתן בה כעובדת נקיון ומהרכוש הרב שנגנב; וכלפי המשיב בהתחשב בעברו הפלילי הכולל, בין היתר, עבירות רכוש ובכך שביצע, לכאורה, את המיוחס לו בעת שמרצה עונש מאסר בעבודות שרות - נראה כי לא יהא זה מוצדק להטיל על המשיבים מגבלה של מעצר בית עד לתום ההליכים, וניתן לאזן זאת באמצעות הכבדת הערבויות הכספיות.

נוכח האמור לעיל, אני מורה כי מעצר הבית בו נתונים המשיבים יבוטל.

בנוסף להפקדה הקיימת, כל אחד מן המשיבים יפקיד סך של 2,000 ₪ (סה"כ 4,000 ₪ נוספים). ניתנת ארכה להמצאת ההפקדות עד ליום 8.11.15 שעה 12:00.

יתר התנאים יישארו על כנם.

תיק החקירה מוחזר לב"כ המבקשת.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"א חשוון תשע"ו, 03 נובמבר 2015, בנוכחות ב"כ המבקשת, עו"ד רוזה המשיבים ובא כוחם.